

Nornan* (Arbetstitel)

Emy Stahl

Utdrag ur Utkast 1

Oktober 2024

Roller

HAILEY, 14 år

ÅSA, 45 år, Haileys mamma

BIRGITTA, 70 år, Åsas mamma

ANDREAS, 45 år, en granne

RADIORÖST

*I den fornnordiska mytologin är nornorna ödesgudinnor som vattnar världsträdet Yggdrasil och spinner ödets trådar. Nornorna är tre till antalet – en som ser det som varit, en som ser det som är, och en som ser det som ska komma.

En sliten lägenhet full med möbler, prydnadssaker och framförallt böcker, från golv till tak. En ytterdörr ut i trapphuset. Ett kök, två sovrum, ett arbetsrum, ett vardagsrum, en hall. Kanske syns alla rum, kanske syns bara hallen och vardagsrummet med dörrar till övriga rum.

Hailey skruvar på en gammal radio.

RADIORÖST

Och så vädret. Vi har röd varning utfärdad för stora delar av södra Sverige. Stora regnmängder och mycket hårda vindar under hela natten. Ovädret rör sig sedan uppåt mot...

Radiosignalen börjar svaja, Hailey ger upp och stänger av. Letar reda på en bok i en av hyllorna och börjar läsa. Åsa kommer in genom ytterdörren.

ÅSA

Herregud vilket väder! Det tog en halvtimme bara att ta sig genom stan. Massa folk och alla körde så långsamt. När jag körde över bron var det som att bilen lyfte ibland.

HAILEY

Vad gör du här?

ÅSA

Hej älskade dotter, trevligt att se dig också.

HAILEY

Jag trodde du skulle jobba.

ÅSA

Dom stängde kontoret. Så att alla skulle kunna åka hem och slippa det värsta. Det kommer bli riktigt ruggigt. Har du ätit? Jag är vrålhungrig. Vad gör du däruppe?

HAILEY

Läxor.

ÅSA

Vad för läxor?

HAILEY

Svenska.

ÅSA

Vad handlar det om då?

HAILEY

Fornnordisk mytologi.

ÅSA

Jaså.

HAILEY

Vadå jaså?

ÅSA

Man tänker ju att det finns viktigare saker att lära sig.

HAILEY

Mormor har lovat att hjälpa mig.

ÅSA

Har du pratat med henne idag?

HAILEY

Nej. Hon arbetar.

ÅSA

Arbetar?

HAILEY

Jag fick inte störa sa hon.

ÅSA

Hon stökar ju bara till. *(på väg in i det ena sovrummet men ändrar sig)* Jag orkar inte ta det nu. Jag måste äta först. Vart ska du? *(börjar greja i köket)* Jag vill inte att du går ut nu. Har du sett hur det är därute? Jag fixar lite mat. Har mormor ätit något, vet du det? Har du sett min guldiga skjorta?

HAILEY

Vilken då?

ÅSA

Jag har bara en guldig.

Det knackar på dörren. Hailey öppnar. Andreas in. Hailey går in på sitt rum.

ÅSA

Andreas? Visst var det Andreas?

ANDREAS

Precis. Lägenheten under. Jag ville bara kolla att ni har lyssnat på radion. Och att ni har vattendunkar och batterier och-

ÅSA

Jag tror vi har det mesta man kan behöva. Man ska hitta det i röran bara.

ANDREAS

Och bensin i bilen?

ÅSA

Ja. Men tror du verkligen att det blir så...

ANDREAS

Många åkte redan igår. Men jag åker inte förrän det blir absolut nödvändigt. Jag är ändå ordförande i föreningen. Efter översvämningarna förra året så har väl folk blivit lite mer...ja, försiktiga. Jag tror vi är bland de sista kvar i det här kvarteret. Folk vill väl inte riskera att stå i bilkö när dammen brister.

ÅSA

Brister?

ANDREAS

Ja, om det blir för mycket vatten.

ÅSA

Den kan väl inte brista.

ANDREAS

Förlåt. Man ska inte skoja om sånt. Hur är det med Birgitta förresten? Jag har inte sett henne ute på ett tag.

ÅSA

Hon har varit lite upptagen.

ANDREAS

Det är klart. Professorer slutar väl aldrig arbeta. Man blir bara sån där emeritus.

ÅSA

Emerita. Om det är en kvinna.

ANDREAS

Som sagt, jag ville bara kolla att ni hört på radion.

ÅSA

Tack, det var snällt att du frågade.

ANDREAS (*ger Åsa en ficklampa*)

Vi grannar måste hålla ihop. Jag tog med den här.

ÅSA

Oj. Tack så jättemycket. Tack.

ANDREAS

Det är bara en ficklampa. Jag hade en extra så att... Hur är det?

ÅSA

Bra.

ANDREAS

Du ser lite trött ut. Förlåt, det var inte-

ÅSA

Det gör inget. Jag är bara lite...trött. Ja, precis. Det är mycket på jobbet. Och så mamma...Birgitta alltså. Hon är lite... börjar ju bli...du vet. Och så måste vi bo här. Jag menar inget illa, det är jättefint här men... Och Hailey är...jag vet inte. Har du barn?

ANDREAS

Nej. Men jag kan ju tänka mig. Den åldern.

ÅSA

Det är inte bara åldern. Hon har alltid varit...knepig. Som att hon är en annan sort. Ibland tänker jag, hur kan jag vara mamma till henne? Jag begriper mig inte på henne alls. Vill du ha?

Åsa håller upp två koppar kaffe. De sitter tysta en stund.

ÅSA

Jag borde också ha gjort så.

ANDREAS

Hur då?

ÅSA

Inte skaffat några. Världen är så mörk. Det är så mycket att bära. Och jag vet inte om det bara är jag, men det går liksom rakt in i mig. Jag ser och hör allt. Kommer ihåg allt. Krig, skjutningar, våldtäkter, orkaner. Ibland tänker jag att det vore bäst om det bara slutade. Med mig. Att allt bara. Slut, liksom.
Men, förlåt. Här sitter jag och...

ANDREAS

Nej.

ÅSA

Och du som bara skulle-

ANDREAS

Det gör inget.

Hailey in, knackar på Birgittas dörr.

ÅSA

Du behöver inte störa mormor nu. Är det läxan?

ANDREAS

Vad är det för läxa?

HAILEY

Fornnordisk mytologi.

ÅSA

Konstig prioritering tycker jag. Jag menar lärarna klagar ju alltid på att det är för mycket i kursplanerna. Då kunde man ju ta bort det som är oväsentligt, som-

ANDREAS

Jag tycker det låter intressant. Och då måste du ju kunna få bra hjälp av Birgitta också. Fantastiskt ändå att vi har en professor emeritus – emerita! här i vårt hus. Och i ett så fascinerande ämne. Man undrar ju var ett sånt intresse kommer ifrån.

ÅSA

Hon har varit som besatt av det hela sitt liv. Jag fick namnet att dras med.

ANDREAS

Åsa. Det är inget konstigt. Det är fint.

ÅSA

Jag heter inte Åsa. Det är Åslög. Jag bytte så fort jag fick. Nu vet du en hemlighet om mig.

ANDREAS

Och därför heter Hailey Hailey?

ÅSA

Ja. Jag ville ha något internationellt. Inget Åslög med både å och ö.

ANDREAS

Tack för kaffet. Jag måste gå och packa. Just in case.

ÅSA

Tack för ficklampan.

Andreas är på väg ut när dörren till Birgittas rum slås upp. Det väller ut trådar, garn, tygtrasor, en hel väv av olika färger. Birgitta gör entré klädd i många lager tyg, som en prästinna, kanske med ett tändt ljus i handen. Mycket dramatisk!

BIRGITTA (*högt, utan att ta in de andra i rummet*)

Först ser jag en sommar som varar i tre år, brännande och het.

Sedan tre isande fimbulvintrar.

Broder slåss mot broder och syster mot syster.

Vädret är inte mer som det var.

Vargens tid råder och tre tuppar gal.

Yggdrasil darrar i sina rötter och alla världens odjur bryter sig loss ur sina kedjor och vandrar över den uppbrända jorden.

ÅSA

Mamma.

BIRGITTA

Sedan ser jag ett fartyg komma över havet. Det är Skeppet Nagelfar, snickrat av tusen och åter tusen nagelkanter från döda människor. Detta är varning värt! Den som dör med oklippta naglar ger mer virke åt skeppet, och gudar och människor önskar knappast att det blir byggt och bryter sig löst när stunden för världarnas undergång kommer. Alla människobarn-

ÅSA

Mamma!

BIRGITTA

Ja?

ÅSA

Lugna ner dig.

BIRGITTA *(släcker ljuset)*

Får man inte läsa poesi i sitt eget hem? *(får syn på Andreas)* Vad gör han här?

ÅSA

Det är Andreas. I lägenheten under.

BIRGITTA

Det vet jag väl.

ANDREAS

Jag ville bara kolla att det är bra med er. Och med dig.

BIRGITTA

Varför skulle det inte vara det?

ANDREAS

Jag har inte sett dig ute på ett tag.

BIRGITTA

Då har du väl inte tittat ordentligt. Nu måste jag arbeta. *(Slänger igen dörren)*

ÅSA

Förlåt. Hon är lite-

BIRGITTA *(från sitt rum)*

Jag hör er.

ANDREAS

Tack för kaffet. Om det är något så finns jag en trappa ner. *(går)*

HAILEY (*knackar på Birgittas dörr*)

Mormor, jag undrar om du kan hjälpa mig med en skoluppgift. Det handlar om fornnordisk mytologi.

BIRGITTA (*tittar ut*)

Vilket perspektiv ska du anlägga? Historiskt, litteraturvetenskapligt, teologiskt?

HAILEY

Det vet jag nog inte riktigt. Men det handlar om dom här ödesgudinnorna. Nornorna.

BIRGITTA

Det var märkligt. Våldigt märkligt.

HAILEY

Jag tänkte att du kanske hade några böcker.

ÅSA

Hon har väl tusen.

BIRGITTA

Ettusenfyrahundra. Om man inte räknar de 14 jag skrivit själv. (*försvinner ut för att leta*)

HAILEY

Det går mycket lättare om man pratar om något hon tycker om. Hon blir lugnare då.

ÅSA

Vi ska inte bo här så länge till. Bara tills vi hittar något eget.

HAILEY

Jag tycker det är okej. Jag trodde inte jag skulle göra det, men det är mysigt på något sätt.

ÅSA (*går in i arbetsrummet*)

Ska jag visa en sak? Kom. Titta här i taket.

HAILEY

Det är någon som har skrivit här. Eller ristat in med en kniv eller något. "Sk..Skit på dig."

Vem har skrivit det? (*Paus.*) Är det du?

ÅSA

Det här var mitt rum. Nån av alla gånger jag var arg på mamma. Mormor.

HAILEY

Var stod din säng?

ÅSA

Här. Här hade jag en fåtölj. Hon gjorde om det till arbetsrum dagen efter jag flyttade.

HAILEY

Blev du ledsen då?

ÅSA

Jag minns inte. Nej. Jag blev ju inte förvånad. Hon har aldrig-

BIRGITTA (*in med en stor hög böcker*)

Den här kommer du att ha nytta av. Ett standardverk. Och den här-

ÅSA (*har fått syn på något guldigt bland alla Birgittas tygremsor*)

Mamma? Vad är det här? Är det här min skjorta?

HAILEY (*fnissar*)

Det var din skjorta.

ÅSA

Men den är ju helt förstörd.

BIRGITTA

Jag behövde den.

ÅSA

Behövde? Jag använde den faktiskt!

BIRGITTA

Jag har inte sett dig ha den.

ÅSA

På jobbet! Jag tyckte om den. Den var faktiskt dyr. Fan. Jag orkar inte!

BIRGITTA

Men lilla vän. Då kanske du ska åka hem. Vila lite.

ÅSA

Vi bor här.

BIRGITTA

Sluta nu Åslög. Du har ju inte bott hemma sedan du var 18.

ÅSA

Nej. Men nu gör jag det.

BIRGITTA

Men huset då?

ÅSA

Det finns inte kvar.

BIRGITTA

Vad säger du? Det som var så fint. Var det räntorna? Du kunde ju ha bett mig om hjälp.

ÅSA

Det var stormen förra året, mamma. Hela villaområdet är totalförstört.

BIRGITTA

Det låter ju fruktansvärt. Du ser trött ut. Ska du inte ta och åka hem? Vila lite.

Åsa går in på sitt rum, stänger dörren.

BIRGITTA *(ordnar något med tygtrasorna)*

Jag behövde det guldiga. Ser du? Stå här och titta.

HAILEY

Det är fint.

BIRGITTA

Jaja. Men vad ser du?

HAILEY

Olika färger. Mörkt, ljust. Och så det där guldiga då. Det är så här...abstrakt.

BIRGITTA

Hm.

HAILEY

Vadå, ska det föreställa något?

BIRGITTA

Den är inte klar. Du kommer att se sen.